

Sygn. akt VI U 1126/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2019 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: S. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. :

- z dnia 19 stycznia 2018 r., znak: (...)

- z dnia 21 czerwca 2018 r., znak: (...)

- z dnia 7 marca 2019 r., znak:(...)

w sprawie: S. R.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o zwrot nienależnie pobranych świadczeń

I zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 21 czerwca 2018 r. poprzez ustalenie, iż powód S. R. nie jest zobowiązany do zwrotu odsetek za okres od 13 lutego 2017 r. do 19 stycznia 2018 r. w kwocie 332 zł 20 gr (trzysta trzydzieści dwa 20/100) ;

II zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 7 marca 2019 r. poprzez ustalenie, iż powód S. R. nie jest zobowiązany do zwrotu odsetek za okres od 2 marca 2016 r. do 7 marca 2019 r. w kwocie 1331 zł 40 gr (jeden tysiąc trzysta trzydzieści jeden 40/100) ;

III oddala odwołania od decyzji wskazanych w punkcie I i II w pozostałych częściach;

IV umarza postępowanie w części dotyczącej odwołania od decyzji z dnia 19 stycznia 2018 r. w zakresie, w którym decyzja ta zmieniona została decyzją z dnia 21 czerwca 2018 r.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1126/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 stycznia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zobowiązał ubezpieczonego S. R. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 marca 2016r. do 30 września 2016r. oraz od 1 lutego 2017r. do 31 sierpnia 2017r. w kwocie 13.513,12 zł i odsetek za okres od 11 marca 2016r. do 19 stycznia 2018r., tj. do dnia wydania decyzji w kwocie 1.033,89 zł. W uzasadnieniu decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że Ubezpieczony pobrał nienależnie świadczenia za okres od 1 marca 2016r. do 30 września 2016r. oraz od 1 lutego 2017r. do 31 sierpnia

2017r. w łącznej kwocie 14.547,01 zł z tytułu renty rodzinnej i dodatku jednorazowego z powodu przerwania nauki od dnia 27 lutego 2016r. do 30 czerwca 2016r. oraz od 28 stycznia 2017r. do 31 sierpnia 2017r. w Wyższej Szkole Administracji i (...) w G.. Organ rentowy wskazał, że z otrzymanego zaświadczenia z Wyższej Szkoły Administracji i (...) w G. z 30 października 2017r. wynika, że ubezpieczony został skreślony z 6 semestru od 27 lutego 2016r. do 31 sierpnia 2016r. oraz został skreślony z 5 semestru od 28 stycznia 2017r. (od 12 września 2017r. wznowił naukę na 5 semestrze roku akademickiego 2017/2018). W związku z powyższym świadczenie rentowe za wskazane okresy nie przysługiwało i ubezpieczony jest zobowiązany do jego zwrotu.

Odwołanie od tej decyzji złożył w dniu 9 marca 2018r. ubezpieczony S. R., wskazując, iż decyzja nie ma skutków prawnych, ponieważ została wydana niezgodnie z prawem. W piśmie z dnia 16 marca 2019r. ubezpieczony wskazał, że nie zgadza się potrąceniem, które zostało dokonane z jego świadczenia rentowego, w konsekwencji wydania decyzji z dnia 19 stycznia 2018r. bowiem w spornych okresach, wskazanych w decyzji z dnia 19 stycznia 2018r. wpłacał do uczelni czesne, uczelnia czesne przyjmowała, a więc nie mógł być w tym tych okresach skreślony z listy studentów.

W odpowiedzi na odwołanie Organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko i argumentację przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ rentowy podkreślił, że ubezpieczony posiadał wiedzę odnośnie konieczności poinformowania organu rentowego o zaprzestaniu uczęszczania do szkoły, ponieważ stosowane pouczenie znajduje się na każdej decyzji dotyczącej uprawnień do renty rodzinnej.

W dniu 21 czerwca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w B. wydał nową decyzję, którą zmienił decyzję z dnia 19 stycznia 2018r. w ten sposób, że zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu renty rodzinnej za okres od 1 lutego 2017r. do 31 sierpnia 2017r. w kwocie 6.889,14 zł i odsetek za okres od 13 lutego 2017r. do 19 stycznia 2018r. w kwocie 332,20 zł. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że w dniu 18 maja 2018r. do ZUS wpłynęło zaświadczenie z Wyższej Szkoły Administracji i (...) w G. z dnia 14 maja 2018r. stwierdzające, że ubezpieczony w okresie od 27 lutego 2016r. do dnia 31 sierpnia 2016r. był studentem. W świetle ujawnienia nowych okoliczności organ rentowy zmienił okres oraz kwotę nienależnie pobranego świadczenia.

W dniu 11 lipca 2018r. do akt niniejszej sprawy wpłynęło zaświadczenie z Wyższej Szkoły Administracji i (...) w G. z dnia 3 lipca 2018r., dotyczące okresów studiowania ubezpieczonego na tej uczelni z treści zaświadczenia wynika, że S. R. w okresie od 1 października 2015r. do 18 stycznia 2016r. był studentem 5 semestru. W dniu 8 stycznia 2016r. został skreślony ze studiów. Od lutego 2016r. do czerwca 2016r. nie studiował. 29 września 2016r. do czerwca 2016r. nie studiował. W dniu 29 września 2016r. ubezpieczony wznowił studia na semestrze piątym i studiował do 16 stycznia 2017r. W dniu 28 stycznia 2017r. został skreślony ze studiów. Od lutego 2017r. do czerwca 2017r. ubezpieczony nie studiował. Od 1 października 2017r. do 27 stycznia 2018r. ponownie wznowił studia na semestrze 5. A w okresie od 16 lutego 2018r. do 10 czerwca 2018r. - studiował na semestrze 6.

W dniu 10 sierpnia 2018r. do akt niniejszej sprawy wpłynęło zaświadczenie z Wyższej Szkoły Administracji i (...) w G. z dnia 7 sierpnia 2018r., dotyczące okresów studiowania ubezpieczonego na tej uczelni. Z treści tego zaświadczenia wynika, że opłaty za czesne naliczane są od września do czerwca, w związku z tym miesiące lipiec i sierpień nie podlegają opłacie Wskazano w tym zaświadczeniu, że w okresie od 27 lutego 2016r. do 31 sierpnia 2016r. pierwotnie ubezpieczony miała realizować semestr szósty. Ubezpieczony został z dniem 31 grudnia 2015r. skreślony z poprzedniego, 5 semestru, w związku z niewniesieniem opłat. Jednocześnie wskazano, że mimo, iż ubezpieczony nie był wówczas formalnie studentem, nadal wnosił opłaty za semestr szósty. Z chwilą złożenia przez ubezpieczonego wniosku o powtarzanie piątego semestru i wpisaniu ubezpieczonego ponownie na semestr piąty, opłaty wniesione przez ubezpieczonego zostały prześięgowane na semestr piąty w roku akademickim 2016/2017r.

W dniu 14 grudnia 2018r. do akt niniejszej sprawy wpłynęło kolejne zaświadczenie z Wyższej Szkoły Administracji i (...) w G. z dnia 14 grudnia 2018r., z treści którego wynika, że wpłata ubezpieczonego dokonana tytułem czesnego za semestr szósty w dniu 6 października 2017r. została prześięgowana na poczet powtarzanego piątego semestru tj. raty od 11 września 2017r. do stycznia 2018r. Jednocześnie w zaświadczeniu wskazano, że S. R. od lutego 2017r. do czerwca 2017r. nie był studentem.

W dniu 7 marca 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z ujawnieniem nowych okoliczności (zaświadczenia uczelni z dnia 7 lipca 2018r. oraz z dnia 7 sierpnia 2018r.), organ rentowy wydał decyzje zamienną, stwierdzającą istnienie nadpłaty świadczenia z tytułu renty rodzinnej. Organ rentowy zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 lutego 2016r. do 31 sierpnia 2016r. oraz od 1 września 2017r. do 30 września 2017r. w kwocie 7.621,85 zł i odsetek z okres od 2 marca 2016r. do 7 marca 2019r. tj. do dnia wydania decyzji , w kwocie 1131,40 zł.

Na rozprawie w dniu 21 marca 2019r. pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonego w zakresie w jakim ubezpieczony kwestionował ustalone przez ZUS decyzjami z dnia 21 czerwca 2018r. oraz 7 marca 2019r. okresy pobierania przez ubezpieczonego nienależnego świadczenia oraz jego kwoty, a także wniósł o umorzenie postępowania w pozostałej części.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 24 lutego 2016r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu S. R. począwszy od 1 lutego 2016r. rentę rodzinną po zmarłym w dniu (...). ojcu J. R..

Dowód: decyzja z dnia 24.02.2016r.Ok . 24 akt rentowych.

W decyzji zawarte zostało pouczenie o obowiązkach i prawach osoby pobierającej rentę rodzinną. W punkcie VIII punkt. 2. tego pouczenia wskazano, że osoba pobierająca rentę rodzinną lub część tej renty przysługującą dziecku pod warunkiem kontynuowania nauki – nie dłużej niż do ukończenia 25 roku życia, - zobowiązana jest- po ukończeniu 16 roku życia, powiadomić o zaprzestaniu uczęszczania do szkoły-uczelni, a jeżeli uczy się nadal – zobowiązana jest do nadesłania zaświadczenia ze szkoły - uczelni z podaniem programowego jej ukończenia. Jeśli dziecko osiągnęło 25 lat na ostatnim roku studiów, prawo do renty przedłuża się do zakończenia tego roku studiów. W punkcie III pouczenia wskazano z kolei, że osoba, która nienależnie pobrała świadczenia zobowiązana jest do ich zwrotu. Za nienależnie pobrane świadczenie uważa się m.in. świadczenie wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustania lub zawieszenie do nich prawa, jeśli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania

Dowód: pouczenia na drugiej stronie decyzji z dnia 24.02.2016r.- k . 24 v akt rentowych.

S. R. urodził się (...) Ubezpieczony od 1 października 2013r. był studentem Wyższej Szkoły Administracji i (...) w G. w następujących okresach:

- od 1.10.2013r. – do 14.02.2014r. – semestr 1;
- od 15.02.2014r. – do 29.06.2014r. – semestr 2;
- od 1.10.2014r. – do 8.02.2015r. – semestr 3;
- od 11.02.2015r. – do 28.06.2015r. – semestr 4;
- od 1.10.2015r. – do 18.01.2016r. – semestr 5;

Dowód: zaświadczenie z uczelni z dnia 3.07.2018r. – k. 27 akt sprawy.

Ubezpieczony nie ukończył semestru piątego. Z dniem 31 grudnia 2015r. został skreślony za niewniesienie opłat.

Dowód: kopia decyzji z dnia 31 grudnia 2015r.- k. 47 akt, nadto- zaświadczenie z uczelni z dnia 7.08.2018r. –k . 40 akt.

W okresie od lutego 2016r. do 31 sierpnia 2016r. ubezpieczony nie był studentem.

Dowód: zaświadczenie z uczelni z dnia 7.08.2018r.- k 40 akt sprawy.

W dniu 26 września 2016r. ubezpieczony złożył wniosek o powtarzanie semestru piątego w semestrze zimowym roku akademickiego 2016/2017. Ubezpieczony studiował na semestrze piątym w okresie od 29 września 2016r. do 16 stycznia 2017r. W dniu 28 stycznia 2017r. został skreślony z listy studentów za nierozliczenie semestru i w okresie od lutego do czerwca 2017r., tj. w semestrze letnim roku akademickiego 2016/2017 ubezpieczony nie studiował.

Dowód: kopia wniosku ubezpieczonego z dnia 26.09.2016r- k .49 akt, zaświadczenie z uczelni – k. 27 akt sprawy oraz zaświadczenie z uczelni z dnia 14.12.2018r. – k. 72 akt sprawy.

Ubezpieczony ponownie wznowił studia na piątym semestrze od dnia 1 października 2017r. i realizował program piątego semestru do 27 stycznia 2018r. W okresie od 16 lutego 2018r. do 10 czerwca 2018r. ubezpieczony studiował na semestrze 6, a przewidywana data ukończenia studiów był to dzień 31 sierpnia 2018r.

Dowód: zaświadczenie z dnia 3 lipca 2018r.

W październiku 2017r. ubezpieczony uiścił kwotę 1.929 zł tytułem czesnego za cały semestr studiów. W tym czasie nie był studentem. Wpłata ta została przeksięgowana następnie przez uczelnię na poczet powtarzanego piątego semestru tj. raty od 11 września 2017r. do stycznia 2018r.

Dowód: wydruk „Spłaty studenta” z programu ProAkademia- k. 45 verte akt, zaświadczenie z uczelni z dnia 14.12. (...)- k . 72 akt sprawy.

Stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dokumentów wystawionych przez uczelnię powoda - Wyższą Szkołę Administracji i (...) w G.. Sąd uznał dokumenty za wiarygodne i odpowiadające prawdzie, zważając, że wystawione zostały przez osoby uprawnione do udzielenia w imieniu uczelni wyższej informacji innym organom administracyjnym w przepisanej prawem formie. Wskazać należy, że ich treść nie została zakwestionowana przez ubezpieczonego w toku procesu. Wprawdzie ubezpieczony forsował na początku postępowania tezę, że zaświadczenia z uczelni nie odpowiadają prawdzie, argumentując, że opłacał on czesne w kwestionowanych przez ZUS okresach, a uczelnia czesne przyjmowała i w jego przekonaniu okoliczność ta powodowała konieczność uznania, że w tych okresach, za jakie opłacił czesne, był studentem. Postępowania dowodowe, w tym wyjaśnienia uczelni powoda zawarte w zaświadczeniach z dnia 7 sierpnia 2018r. oraz z dnia 14 grudnia 2018r. wykazało jednak, że część wpłat ubezpieczony dokonywał w sposób dowolny, nie będąc do tego zobowiązany, z uwagi na formalne skreślenie go z listy studentów. Wpłaty dokonywane przez powoda w tych okresach, w których powód nie był studentem, były następnie księgowane przez uczelnię na poczet należności za czesne w tych w okresach, w których ubezpieczony podejmował ponownie studia. Sąd Okręgowy stwierdził zatem, że brak było podstaw, aby kwestionować informacje odnośnie okresów, w których ubezpieczony był studentem, zawarte w zaświadczeniach z Wyższej Szkoły Administracji i (...) w G. i uznał je za wystraszające dla dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny dawał podstawę do wniosku, iż odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo, w zakresie stwierdzonego w zaskarżonych decyzjach obowiązku uiszczenia odsetek od kwot nienależnie pobranych świadczeń za okresy od wypłaty tych świadczeń do dnia wydania decyzji stwierdzających, że świadczenia te były nienależne. W pozostałym zakresie - a zatem co do ustalonych okresów, w których ubezpieczony nie był uprawniony do pobierania renty rodzinnej, z uwagi na okoliczność, iż w okresach tych nie był studentem - decyzje organu rentowego odpowiadały prawu.

Sąd Okręgowy stwierdza, że w toku postępowania w przedmiocie ustalania okresów, w jakich ubezpieczony nie był uprawniony do pobierania renty rodzinnej, z uwagi na to, iż nie studiował, zainicjowanego odwołaniem ubezpieczonego od decyzji z dnia 19 stycznia 2018r., organ rentowy wydał dwie kolejne decyzje zamienne, wobec ujawnienia w procesie nowych okoliczności w tej kwestii. A zatem przedmiotem rozpoznania Sądu była nie tylko decyzja z dnia 19 stycznia 2018r. ale również decyzja z dnia 21 czerwca 2018r. oraz z dnia 7 marca 2019r. Biorąc

pod uwagę treść tych decyzji, ostatecznie organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony pobrał nienależne świadczenia w następujących okresach:

1) od 1 lutego 2017r. do 31 sierpnia 2017r. w kwocie 6.889,14 zł wraz z odsetkami z okres od 13.02.2017r. do 19 stycznia 2018r. w kwocie 322,20 zł;

2) od 1 lutego 2016r. do 31 sierpnia 2016r.

3) od 1 września 2017r. do 30 września 2017r.

– wraz z odsetkami za okres od 2 marca 2016r. do 7 marca 2019r. tj. do dnia wydania decyzji w kwocie 1.331,10 zł.

Z zaświadczeń z uczelni powoda wynika w sposób jednoznaczny, że w okresach tych istotnie ubezpieczony nie był studentem i był formalnie skreślony z listy studentów. Co do okresu od 1 do 30 września 2017r. wskazać należy, iż mimo, iż uczelnia wprost nie wskazała tego okresu jako okresu, w którym ubezpieczony był skreślony z listy studentów, to jednak z całą pewnością ubezpieczony nie był w wówczas studentem, skoro nie był nim na dzień 31 sierpnia 2017r. a studia wznowił dopiero od dnia 1 października 2017r.

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Stosownie do ust. 2 pkt 1 tego artykułu, za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania. W utrwalonym orzecznictwie prezentowane jest jednolite stanowisko, że zwrot "była pouczona o braku prawa" nie może być rozumiany dosłownie; chodzi tu o klasyczne pouczenie, w którym organ rentowy informuje ubezpieczonego, że utraci prawo do świadczenia, gdy wystąpią okoliczności, które zgodnie z przepisami prawa spowodują utratę tego prawa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2005 r., III UK 63/05, LEX 989245). Pouczenie musi być na tyle zrozumiałe, by pobierający świadczenie mógł odnieść je do swojej sytuacji, jednak nie musi odnosić się do indywidualnie pobierającego świadczenie, gdyż nie da się przewidzieć, które z okoliczności wystąpią u konkretnego świadczeniobiorcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2005 r., I UK 136/04, OSNP 2005/16/252). Pouczenie może polegać na przytoczeniu przepisów określających te okoliczności, ale musi być na tyle zrozumiałe, aby ubezpieczony mógł je odnieść do własnej sytuacji (wyroki Sądu Najwyższego z: 14 marca 2006 r., I UK 161/05, OSNP 2007/5-6/78; z 25 czerwca 2010 r., II UK 66/10 LEX nr 619642). Zważywszy na funkcję, jaką pouczenie odgrywa w normatywnej konstrukcji nienależnie pobranego świadczenia, warunkiem uznania, że ubezpieczony pobrał takie nienależne świadczenie jest ustalenie przez sąd, że pobierający świadczenia wiedział (został pouczony) "o braku prawa do ich pobierania" (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2007 r., I UK 90/07, OSNP 2008, nr 19-20, poz. 301).

S. R. został prawidłowo pouczony przez ZUS o tej okoliczności, co wynika z treści decyzji o przyznaniu mu prawa do renty rodzinnej z dnia 26 lutego 2016r. oraz treści kolejnych decyzji przyznających mu to świadczenie. Tym samym spełnione zostały przesłanki z art. 138 ust. 2 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w związku z czym organ rentowy miał podstawy, aby żądać zwrotu nienależnie pobranej renty rodzinnej, jednakże tylko w zakresie kwot należności głównej nienależnie pobranych świadczeń.

Sąd Okręgowy stwierdził, że nie zachodziły jednak podstawy, aby żądać od ubezpieczonego zwrotu odsetek od kwot należności głównej w sposób, w jaki uczynił to organ rentowy - tj. za okresy od daty wypłaty świadczeń, które dopiero następnie okazały się być nienależne, do daty wydania decyzji, w których stwierdzona została okoliczność nienależności tych świadczeń. Stanowczo wskazać należy, że organ rentowy nie miał żadnej podstawy prawnej do naliczenia w ten sposób odsetek.

Kwestia naliczania odsetek od nienależnie pobranego świadczenia nie została uregulowana w ustawie o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a zatem podstawę prawną do naliczania odsetek stanowi art. 84 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W myśl tego przepisu osoba która pobrała nienależne świadczenie

z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11. Zgodnie z ust. 11, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający te świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, kwoty nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych podlegają zwrotowi bez odsetek za zwłokę.

Ugruntowany w orzecznictwie jest pogląd, że świadczenia z ubezpieczeń społecznych są przyznawane w drodze decyzji administracyjnych i na podstawie decyzji administracyjnych są wypłacane. Nie można zatem utrzymywać, że świadczenia wypłacone na podstawie pozostającej w obrocie prawnym decyzji administracyjnej jako nienależne podlegały zwrotowi w dacie wypłaty, choćby przesłanki przyznania świadczenia w rzeczywistości nie istniały lub odpadły. Świadczenia w myśl art. 84 ustawy systemowej i art. 138 ustawy o emeryturach i rentach FUS uważane za nienależne podlegają zwrotowi dopiero wtedy, gdy organ rentowy wyda stosowną decyzję administracyjną (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2010 r., I UK 210/09, LEX nr 585713). W wyroku z dnia 18 października 2013 r. wydanym pod sygnaturą III AUa 229/13 (LEX nr 1391864) Sąd Apelacyjny w Gdańsku wskazał, iż "żądanie zwrotu" nienależnie pobranego świadczenia następuje przez doręczenie dotyczącej tego decyzji (można powiedzieć, że staje się wymagalne w tym momencie, a nie w czasie spełniania świadczeń). Z tą chwilą następuje też wymagalność (w prawnym znaczeniu według prawa cywilnego - art. 359 § 2 k.c.) roszczenia o odsetki, gdyż od tej chwili dłużnik pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia głównego (art. 481 § 1 k.c.). Z tą też chwilą rozpoczyna się bieg przedawnienia roszczenia o zapłatę odsetek (art. 120 § 1 k.c.) (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 listopada 2013 r., III AUa 198/13, LEX nr 1400345).

Mając zatem na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił decyzje z dnia 21 czerwca 2018r. oraz z dnia 7 marca 2019r. w ten sposób, że powód S. R. nie jest zobowiązany do zwrotu odsetek: za okres od 13 lutego 2017r. do 19 stycznia 2018 r. w kwocie 332 zł 20 gr oraz za okres od 2 marca 2016 r. do 7 marca 2019 r. w kwocie 1331 zł 40 gr, o czym orzeczono w punktach I. i II. wyroku.

W pozostałym zakresie zaskarżone decyzje były prawidłowe, zatem Sąd, uznając w tym zakresie odwołanie ubezpieczonego za niezasadne, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie w pozostałej części, o czym orzekł w punkcie III. wyroku.

W punkcie IV. sentencji umorzono postępowanie z odwołania od decyzji z dnia 19 stycznia 2018r., w zakresie w jakim decyzja ta została zmieniona decyzją z dnia 21 czerwca 2018r. - na podstawie art. 477¹³ § 1 K.p.c.

SSO Janusz Madej